

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1216/2021
01.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Радослава Петровића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Срђана Спасојевића и адвоката Милана Ранића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К.По4.33/18 од 12.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.10/21 од 24.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 01. децембра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Срђана Спасојевића и адвоката Милана Ранића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К.По4.33/18 од 12.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.10/21 од 24.08.2021. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца адвоката Милана Ранића у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебног одељења за сузбијање корупције К.По4.33/18 од 12.04.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 61. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 17.10.2018. године до 14.12.2018. године.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности, и то дужности лекара специјалисте хирургије у трајању од

две године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

Од окривљеног је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом, и то износ од 72.487,25 динара и износ од 170 евра (у динарској противвредности од 20.028,89 динара).

Окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 15.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 15.314,75 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 По1 бр.10/21 од 24.08.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције, те окривљеног АА и његовог браниоца – адвоката Срђана Спасојевића а пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције К.По4.33/18 од 12.04.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА – адвокат Срђан Спасојевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о седници већа, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, те да се одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже;

- бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Ранић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, уз истовремени захтев да бранилац буде обавештен о седници већа, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, те да се одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода изложених у захтевима, нашао:

Захтеви су неосновани у делу у којем се односе на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је захтев браниоца Милана Ранића у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног АА у захтевима за заштиту законитости наводе да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати. С тим у вези, у захтеву браниоца Срђана Спасовића истиче се да је правноснажна пресуда донета на основу правноснажних пресуда о признању кривице осуђених ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, који су пре почетка истражног поступка против окривљеног АА закључили споразум о признању кривице, а које пресуде се према ставу браниоца не могу користити против окривљеног АА, обзиром да је реч о саоптуженом који није закључио споразум о признању кривичног дела, а у питању је исто-кривично правни догађај, уз закључак да је на овај начин нарушено начело непосредности и да се сам споразум не може користити као доказ уколико није могуће саслушање или испитивање лица које га је закључило.

У захтеву за заштиту законитости браниоца Милана Ранића, истиче се да је првостепени суд на главном претресу, позивајући се на одредбу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, те применом члана 405. ЗКП, извео доказ читањем записника о саслушању осумњичених, односно већ осуђених саучесника у кривичном делу према којима је кривични поступак раздвојен или већ окончан правноснажном пресудом, те је у доказном поступку извео доказ читањем записника о саслушању ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, који су сачињени пред Вишим јавним тужиоцем у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Кт.Ко 715/18 од 17.10.2018. године, након чега су ова лица закључила споразум о признању кривичног дела са тужилаштвом, а након чега је извршио и увид у пресуде донете у поступку закључења споразума о признању кривичног дела наведених лица, и поред тога што према ставу браниоца пресуде на основу споразума о признању кривичног дела не могу имати доказну сврху и не могу се користити у другом кривичном поступку, у ком се суди за кривично дело из истог кривично-правног догађаја. Према ставу овог браниоца, сам споразум се не може користити као доказ ако није могуће саслушање или испитивање лица које га је закључило, те су нижестепене пресуде према наводима захтева донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА се, по оцени Врховног касаценог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, на исту повреду одредаба кривичног поступка окривљени АА и његов бранилац – адвокат Срђан Спасојевић, указивали су у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени, у својој одлуци Кж1 10/21 од 24.08.2021. године, ове жалбене наводе оценио је неоснованим и о томе на страни 3 став 4, 5 и 6 и страни 4, став први, други, трећи и четврти изнео јасне и

аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

И по оцени Врховног касационог суда,уознавање са садржином записника о исказима осуђених саучесника у кривичном делу, према којима је поступак раздвојен и окончан правноснажном осуђујућом пресудом, начин је извођења доказа на главном претресу, сходно одредбама члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП и члана 405. ЗКП, па се ови искази могу користити као доказ у поступку, а због чега супротно наводима изложеним у захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Стога су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овом делу одбијени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца адвоката Милана Ранића у осталом делу одбачен је као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај.

Наиме, у преосталом делу захтеву, бранилац Милан Ранић полемише са разлозима изнетим у првостепеној и другостепеној пресуди, како у односу на чињенична, тако и у односу на процесна питања и указује на повреду одредана члана 83. ЗКП, члана 16. став 1. и став 5. ЗКП, а које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, па је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Надаље, истим захтевом указује се и на повреду права на правично суђење из члана 6. Устава Републике Србије, међутим, како уз поднети захтев бранилац Милан Ранић није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права која се односи на окривљеног или друге учеснике у поступку, сходно члану 484. ЗКП, то је Врховни касациони суд поднети захтев у овом делу одбацио јер нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем су захтеви одбијени као неосновани, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у делу у којем је захтев браниоца Милана Ранића одбачан, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председника већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић